

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200437
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418200437.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobcu: S. S., J. XX. X. XXXX, Y. K. J. M.: I. XX/XX, G.Á. Š., zast.: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova 14, IČO: 51 769 654, proti žalovanej: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 2 037,44 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 835,86 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 835,86 € od 9. 2. 2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) 6. 2. 2018, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2 037,44 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 9. 2. 2018 do zaplatenia a trovy konania v zmysle opraveného žalobného návrhu, ku ktorému došlo zo strany žalobcu podaním z 5. 3. 2018.

2. Svoj nárok žalobca odvodzoval zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovanou 4. 12. 2008 (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobcovi peňažné prostriedky v sume 165,97 €, pričom žalobca na účet žalovanej vrátil sumu 2 203,41 €, čo je 13. násobok poskytnutého úveru. Žalovaná napriek výzve žalobcu dlžnú sumu presahujúcu istinu úveru, t. j. 2 037,41 € nevrátila v lehote do 8. 2. 2018, ktorú žalobca považuje za bezdôvodné obohatenie. V predmetnej úverovej zmluve podľa názoru žalobcu chýbajú viaceré zákonné náležitosti, ako úroková miera alebo ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“), čo má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

3. K žalobe priložil výpis z klientskej zóny žalovanej, doklady o úhrade sumy 2 187,23 €, výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia z 5. 2. 2018. Kópia zmluvy úvere č. XXXXXXXXX z 4. 12. 2008, bola dodatočne predložená súdu žalovanou.

4. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe v podaní z 28. 2. 2018, v ktorom uviedla, že vznáša námietku miestnej nepríslušnosti, pretože žalobcovi nie je možné priznať postavenie spotrebiteľa. Žalovaná je právnickou osobou, a preto je miestne príslušný Okresný súd Bratislava I s poukazom na ust. § 13 a § 15 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere s označením fyzickej osoby - podnikateľa, v samotnej

zmluve je uvedený jeho IČO: 43 212 743, na uvedený vzťah preto nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“). Zároveň žalobca v zmluve uviedol, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, preto predmetný právny vzťah nie je spotrebiteľskou zmluvou, resp. zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná uzatvára podobné úverové zmluvy aj so živnostníkmi, ak na začiatku kontraktáčného procesu prejavia túto vôľu. Ďalej vo svojom vyjadrení uvádza žalovaná údajne tvrdenia žalobcu (žalobca nebol dostatočne informovaný o význame jednotlivých ustanovení zmluvy, že sa dovoľáva údajov bánk ohľadom ust. § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), ktoré však žalobca vo svojej žalobe neuviedol, preto tou časťou vyjadrenia žalovanej, kde rozvádza tieto tvrdenia, sa súd ďalej nezaoberal.

5. Žalovaná poukazuje ďalej na to, že predmetom jej podnikania je poskytovanie rýchlych pôžičiek, kde nie je čas na overovania pravdivosti zmluvných vyhlásení žalobcu. Ak by sa napokon tieto tvrdenia ukázali ako nepravdivé, žalovaná má viacero možností, ako postupovať voči žalobcovi. Taktiež je potrebné chrániť dobrú vieru žalovanej, ktorá konala v tom, že žalobca nie je spotrebiteľ. Ďalej namieta prekážku res iudicata v prípade rozhodovania o tom, či je úverová zmluva, resp. jej niektorá časť neplatná, pretože o týchto otázkach už raz rozhodol rozhodcovský súd, konkrétne Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., rozsudkom z 29. 9. 2009, sp. zn. SR 14096/09, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, žalovaná je toho názoru, že v danom prípade k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, pretože žalobca plnil na základe platnej zmluvy o úvere. Navyše z celkovej žalovanej sumy 2 037,44 €, predstavuje suma 201,14 €, trovy rozhodcovského konania (117,20 €) a trovy exekučného konania (83,94 €). Na okresnom súde prebieha exekúcia na podklade spomínaného rozhodcovského rozsudku, kde okresný súd vydal poverenie pod č. XXXX*XXXXXX, pričom exekúcia bola skončená z dôvodu uhradenia pohľadávky žalobcom.

6. Žalobca sa vo svojom podaní z 11. 5. 2018, doručenom súdu 16. 5. 2018, vyjadril k tvrdeniam žalovanej, v ktorom uviedol, že žalobca mal v predmetnom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa, pretože v prvej časti zmluvy je označený svojim menom a priezviskom, číslom dokladu totožnosti, bydliskom, rodným číslom, teda údajmi, ktoré ho identifikujú ako fyzickú osobu. Až následne je v zmluve uvedený aj jeho obchodné meno a IČO. Týmto dvojakým označovaním žalovaná účelovo obchádzala ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. a ide o nekalú obchodnú praktiku žalovanej, čo konštatovali vo viacerých rozhodnutiach všeobecne súdy (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. 2. 2018, sp. zn. 9Co/115/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. 12. 2016, sp. zn. 43CoSr/1/2016, z 14. 6. 2017, sp. zn. 15Co/85/2017 a ďalšie). Pokiaľ ide o prekážku res iudicata, žalobca uviedol, že uvedená prekážka neexistuje, pretože rozhodcovská doložka, ktorú obsahuje predmetná zmluva je absolútne neplatná a na základe nej nemohol byť potom vydaný rozhodcovský rozsudok.

7. Žalobca následne na výzvu súdu uviedol, že peňažné prostriedky použil výlučne na svoju osobnú spotrebu nákup vecí do domácností, avšak vzhľadom na odstup času od uzavretia zmluvy, nemá o nákupe žiaden dôkaz. Predmetnú zmluvu vypísala obchodná zástupkyňa žalovanej, ktorú žalobca iba podpísal.

8. Žalovaná vo svojom vyjadrení z 24. 8. 2018 uviedla, že zotrváva na svojom predošlom vyjadrení o postavení žalobcu v úverovej zmluve ako o podnikateľovi. Teda predmetný vzťah je potrebné posúdiť ako obchodnoprávny.

9. Na pojednávaní dňa 30. 11. 2018, ktoré sa konalo v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčast' ospravedlnila a súhlasila, aby súd konalo v jej neprítomnosti, žalobca predložil súdu rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. 1. 2015, sp. zn. 5Sžo/13/2014, v ktorom konštatoval, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že úver bol poskytnutý na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania zaťažuje žalovanú ako veriteľa. V danom prípade išlo preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorý žalovanej uložil pokutu za použité nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v neoprávnenom zaškrtnutí kolónky „iný účel“ v originály úverovej zmluvy. Na podporu svojich tvrdení predložil aj rozhodnutie okresného súdu z 12. 10. 2018, č. k. 22Csp/10/2018-68, v ktorom rozhodoval v obdobnej skutkovej veci medzi tými istými sporovými stranami a súd priznal bezdôvodné obohatenie žalobcovi zo zmluvy, kde bol taktiež označený ako živnostník. Napokon predložil aj vyjadrenie žalovanej k jeho výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu s dokladom o jeho doručení ako dôkaz, že

výzva bola žalovanej doručená. Žalobca pred uzavretím zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania, uzavrel ešte jednu zmluvu so žalovanou 11. 11. 2008, z ktorej nárok bol predmetom konania pod sp. zn. 22Csp/10/2018.

10. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový a právny stav.

11. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 4. 12. 2008, zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi úver vo výške 5 000 Sk, t. j. 165,97 €, ktorý sa zaviazal splatiť 3. mesačnými splátkami vo výške 75,01 €. Celkovú čiastku, ktorú mal žalobca uhradiť predstavovala suma 225,04 €, splátky mal uhrádzať počnúc dňom 11. 1. 2009. V predmetnej zmluve je ďalej uvedené, že ide o opakovanú zmluvu, pričom žalobca je v zmluve označený ako dlžník najprv osobnými údajmi, t. j. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Až následne je uvedené obchodné meno, miesto podnikania, pričom IČO nie je uvedené v správnom tvare, resp. je neúplné, pretože v zmluve je uvedené len XXXXXX. Ďalej je v zmluve uvedené číslo živnostenského oprávnenia, čo je verejne dostupný údaj zo živnostenského registra. V mieste, kde sa má vyznačiť v zmluve úradné overenie podpisu dlžníka je uvedené, že bol overený podpis na zmluve, ktorý patrí fyzickej osobe - žalobcovi, označenému menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a číslom občianskeho preukazu., ktorý bol overený 3. 12. 2008 mestom Banská Štiavnica. V prehlásení o účele použitia finančných prostriedkov nie je v zmluve vyznačené, na aký účel boli peňažné prostriedky použité.

12. Listom z 5. 2. 2018, doručeným žalovanej, vyzval žalobca žalovanú na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 037,44 € v lehote do 8. 2. 2018, na ktorý žalovaná reagovala listom z 12. 2. 2018, v ktorom odmietla bezdôvodné obohatenie vydať s odôvodnením, že z jej strany nedošlo k obohateniu sa bez právneho dôvodu na úkor žalobcu.

13. Z výpisu klientskej zóny, na ktorej žalovaná poskytuje údaje o úveroch vyplýva, že predmetný úver bol uhradený a celková dlžná suma 2 203,41 € bola splatená.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

18. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 4 ods. 2 písm. g), h) a i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby

zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

20. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

22. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

24. V prvom rade bol okresný súd povinný skúmať či sú splnené všetky procesné podmienky pre konanie pred súdom o nároku žalobcu aj vzhľadom na žalovanou namietanú prekážku právoplatne rozhodnutej veci a vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti. Podľa § 230 CSP právoplatne rozhodnutá vec zakladá prekážku rei iudicatae alebo res iudicata, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie musí zastaviť. V danom prípade súd zistil, že medzi tými istými stranami sporu sa viedlo rozhodcovské konanie pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., pod sp. zn. SR 14096/09. Predmetom tohto konania však bola nárok vyplývajúci zo zmenky a rozhodcovský súd sa nezaoberal platnosťou, resp. neplatnosťou úverovej zmluvy, ani nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda nie je daná totožnosť veci. Tieto skutočnosti neriešil rozhodcovský súd ani ako prejudiciálne otázky, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

25. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti, súd bol povinný skúmať, či žalobca vystupoval v právnom vzťahu ako spotrebiteľ alebo ako fyzická osoba - podnikateľ a za tým účelom bol povinný vykonať dokazovanie. Z predmetnej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX, z 4. 12. 2008, vyplýva, že žalobca bola označený údajmi, ktorého identifikujú ako fyzickú osobu, pričom aj úradne overený podpis na zmluve bol overený ako podpis fyzickej osoby bez akejkoľvek zmienky alebo dodatku o tom, že predmetnú zmluvu podpisuje ako živnostník. Navyše je potrebné uviesť, že v predmetnej zmluve nie je správne uvedené IČO a taktiež chýba účel, na aký majú byť peňažne prostriedky poskytnuté. Žalobca na výzvu súdu opakovane uviedol, že peňažné prostriedky použil výlučne na osobnú spotrebu, a vzhľadom

na výšku poskytnutého úveru je nepravdepodobné, že by si úver žiadal na podnikateľské účely. V tomto smere okresný súd poukazuje aj na skoršie rozhodnutie okresného súdu z 12. 10. 2018, sp. zn. 22Csp/10/2018, v ktorom bolo posúdené postavenie žalobcu taktiež ako spotrebiteľa, pričom obdobne boli v zmluve žalovanou vyplnené aj údaje žalobcu ako živnostníka. Z úradnej činnosti súdu je známe, že v inej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/6/2016, vypovedala bývalá pracovníčka žalovanej E. E., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že zo strany žalovanej mali interný príkaz v prípade, že dlžník mal živnostenský list, poskytovať úver vždy ako živnostníkovi bez ohľadu na to, na aký účel dlžník požadoval poskytnutie úveru. Aj z rozhodovacej činnosti súdov, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení žalobca (bod 6. odôvodnenia) vyplýva, že išlo o bežnú prax žalovanej, ktorá sa uvedenou nekalou obchodnou praktikou snažila obísť ustanovenia zákonov na ochranu spotrebiteľa a vylúčiť tak ich aplikáciu. Vzhľadom na uvedené súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že žalobca vystupoval v predmetnom právnom vzťahu ako fyzická osoba - spotrebiteľ a v tomto postavení predmetnú zmluvu aj podpísal, preto žaloba bola podaná na miestne príslušnom súde v súlade s § 19 písm. d) CSP. Vzhľadom na uvedené, považoval súd námietku miestnej nepríslušnosti žalovanej za nedôvodnú.

26. Žalovaná používa, resp. používala štandardné (vopred naformulované) zmluvy o úvere, v rámci ktorých spotrebiteľ ako druhá zmluvná strana nemá možnosť ovplyvniť ich znenie. Môže ich ako celok prijať alebo odmietnuť. Aký bude obsah zmluvy a či bude obsahovať všetky zákonné náležitosti je na výlučnej zodpovednosti žalovanej. Okresný súd mal z predložených dôkazov preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou opakovane zmluvu o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovanou ako veriteľom poskytujúcim úvery v rámci predmetu jej podnikateľskej činnosti. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z., pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarcu vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Ako vyplýva z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 22Csp/10/2018, žalobca uzavrel so žalovanou prvú zmluvu 11. 11. 2008, č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 327,76 €. Následne uzavrel so žalovanou druhú zmluvu 4. 12. 2008, č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 165,97 €. Uvedené zmluvy je potrebné v súlade s ust. § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z. posudzovať ako jediný úver. Vzhľadom na to, súd odkazuje na dôvody predmetného rozsudku okresného súdu z 12. 10. 2018, č. k. 22Csp/10/2018-68, v ktorom konštatoval, že „...13. Súd podrobil zmluvu kontrole a zistil, že neobsahuje obligatórne náležitosti podľa cit. § 4 ods. 2 písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) neobsahuje, poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

27. Predmetná zmluva o úvere 4. 12. 2008, č. XXXXXXXX, rovnako ako už predtým súdnej kontrole podrobená zmluva o úvere 11. 11. 2008, č. XXXXXXXX, uzavretá medzi tými istými zmluvnými stranami, neobsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 4 ods. 2 písm. g), h) a i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), čo má za následok, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Už len tento záver postačuje na to, že žaloba, pokiaľ ide o vznik bezdôvodného obohatenia, je dôvodná.

28. Žalobca plnil žalovanej bez právneho dôvodu, čím došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, a to v rozsahu sumy prevyšujúcej istinu poskytnutého úveru, a to presne v sume 2 037,44 € (2 203,41 € - 165,97 €). V sume 2 037,44 €, ktorú žalobca vyčíslil ako bezdôvodné obohatenia na strane žalovanej, sú zahrnuté aj trovy exekučného a rozhodcovského konania v sume 201,14 €. Súd v tejto časti žalobu nepovažoval za dôvodnú. V uvedenej časti nedošlo k bezdôvodnému obohateniu sa na strane žalovanej, pretože k uvedenému plneniu došlo na základe rozhodcovského rozsudku, na podklade ktorého došlo aj k výkonu exekúcie, ktorá bola

skončená vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie v súlade s § 60 písm. e) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Žalovanej vznikli v uvedených konaniach odôvodnené trovy, na ktorých uhradenie bol zaviazaný žalobca. Okresný súd nemá právomoc preskúmať pri rozhodovaní o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia správnosť výrokov rozhodcovského rozsudku, resp. rozhodnutí súdneho exekútora vydaného v exekučnom konaní, keďže ide o samostatné konania, v rámci ktorých okresný súd nie je nadradenou, resp. opravnou inštanciou, ktorá by mohla revidovať predmetné rozhodnutia. Z predloženého exekučného spisu zn. EX XXXX/XXXX, vedeného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., vyplýva, že žalovanej bol priznaný rozhodcovským rozsudkom vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., pod sp. zn. SR 14096/09, z 29. 9. 2009, nárok na zaplatenie trov rozhodcovského konania vo výške 117,20 € a v exekučnom konaní jej vznikol nárok na trovy exekučného konania na strane oprávneného spolu vo výške 83,94 €. V tejto časti preto súd žalobu zamietol.

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Žalobca si podanou žalobou uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovanej zo zaplatením žalovanej sumy. Okresnému súdu žalobca preukázal, že žalovanú vyzval na dobrovoľné plnenie listom z 5. 2. 2018, v ktorom určil lehotu na dobrovoľné plnenie do 8. 2. 2018. Od 9. 2. 2018 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 9. 2. 2018 bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

32. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 90 %, jeho neúspech predstavuje 10 %. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový pomerný úspech vo výške 80 % (90 % - 10 %) a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.